

Samantha Gilabert: «Sempre escric el que sent»

Parlem amb l'exconcurrant d'OT sobre el pas per l'acadèmia i els nous projectes

Samantha Gilabert | Gestmusic

Samantha Gilabert va començar el seu recorregut al micròfon de **Cactus** però, l'any passat, va voler passar de nivell i conquerir l'acadèmia d'*Operación Triunfo*. El seu pas pel programa televisiu li ha donat reconeixement estatal, però, sobretot, l'ha fet convertir-se en un dels personatges més estimats dels Països Catalans. Ara, acaba de treure un nou senzill amb la producció de **Carlos Sadness** i encara n'esperen més per venir, que culminaran amb el llançament d'un nou disc. Parlem amb ella perquè ens ho expliqui.

Quan vas entrar a OT vas dir que volies fer pop modern com l'Aitana. Després d'aquests mesos de descobrir-te personalment i musical, continues pensant igual?

Continue amb eixe pensament perquè realment és el que m'agrada i amb el que gaudisc. Però no descarte que pugui fer una cançó d'un estil diferent com pot ser el reggaeton o la música urbana. Però sí, el que m'agrada és el pop modern tipus **Aitana**, hi estic molt còmoda.

A nivell més personal, amb què et quedes del teu aprenentatge a OT?

Em quede amb la manera en què sé que puc confiar en mi en nivells insospitats. També la manera amb què aprens de tots i cadascun dels teus companys. Perquè vulgues o no, no és que visques amb algú, sinó que la teua vida forma part de la seua. Tots estem fent el mateix durant tres mesos intensius. I la veritat és que paga la pena.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=MdySQt3yO2A>

Com ha estat treballar amb Carlos Sadness de productor?

Va ser una experiència superbonica perquè ell és molt proper, és una persona que t'ho done tot. I jo estic supercontenta de com va quedar. De fet, avui en dia encara hi tinc contacte: som amics, parlem, em va enviar el seu últim disc a casa... Jo estic supercontenta del fet que a l'Acadèmia escollissen **Carlos Sadness** i que ell acceptés treballar amb mi.

En el tema hi ha cert toc de tropicalitat. És una sonoritat que vols incorporar a la teva pròpia o ha estat una cosa puntual?

La tropicalitat és una sonoritat que m'encante. Ha quedat molt bé. I la veritat és que no estaria malament anar-la incorporant en algunes cançons, perquè és molt fresca i penso que podria quedar molt guai.

Samantha recita la letra que ha escrit

Com afrontes la composició? D'on surten les lletres, hi ha algun sentiment o alguna cosa que t'inspiri especialment?

Jo no havia compost mai una cançó 100% sola, sempre havia tingut ajuda d'altra gent, com **Da Souza** o els meus companys de **Cactus**. Però a l'Acadèmia, estàs sola i els únics recursos que tens són tu mateixa i una guitarra. I allí vaig començar a compondre, i en qüestió de vint minuts em va eixir la primera cançó, cosa que no m'ha tornat a passar mai en la vida (RIU). I la veritat és que em vaig inspirar en els sentiments que tenia en el moment. El que escric és el que sent sempre. Poques vegades, fins i tot m'atreviria a dir que mai, he compost o escrit amb la imaginació; jo escric el que sent. Per això a vegades crec que és més complicat, perquè hi ha moments en què simplement no hi és eixa inspiració o eixe sentiment tan potent com per a poder-lo plasmar en un paper.

Quin camí musical i temàtic prendrà el nou disc?

La veritat és que encara no ho sé, perquè encara ho estem treballant, però vull que hi haja varietat estilística. Hi haurà pop, hi haurà balades, hi haurà també música escrita en valencià... Vull que siga també per a tots els públics. I que hi haja cançons amb què pugues ballar, cançons amb què pugues riure i cançons amb què pugues plorar. Vull que la gent també s'inspire amb el disc i que es reconega en ell.

Samantha Gilabert Foto: Gestmusic